

bigt uenig med ham deri. Jeg er enig med de Herrer, som alt have bemærket, at, hvad der gjør Lyndet dobbelt misfornøjet med et Skudsmaal og frister det til at foretage Forsalfninger deri, er, at det er tvunget til at modtage det; Lyndet fristes aabenbart ikke saaledes til at forvanske de løse Skudsmaal som dem, der ere indførte i Skudsmaalsbøgerne, fordi det maa høre de sidste omkring, hvorledes de end ere; men et daarligt Skudsmaal paa løst Papiir behøver Lyndet slet ikke at forevise. Det kan forevise de Skudsmaal, som det mener kunne baade det noget, men det fremviser ikke et daarligt Skudsmaal, navnlig dersom vedkommende Lynde er overbevist om, at det tillige er uretfærdigt og ubilligt. Det tiltænder det snarere, end det forfalder det, og derfor troer jeg, at der ikke er den Fare for, at Forsalfninger af løse Skudsmaal skulle finde Sted, som der er med Hensyn til dem, som ere indførte i Lyndets Skudsmaalsbøger. Som jeg ved en tidligere Leilighed har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, kjender man slet ikke disse Skudsmaalsbøger i Sverrig eller England eller mange andre Steder, og naar man har kunnet undvære dem der, naar man der kan nøies med løse Skudsmaal, føler jeg mig overbevist om, at man ligesaa vel maa kunne nøies med dem her, samt at man vil see ligesaa faa mislige Følger af at undvære dem her som i Sverrig og i England. — Ibet jeg endnu engang erklærer, at jeg skal være fuldstændig villig til at følge det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. W. Nyholm) saa vidt og saa yderligt, som han mener at kunne sætte sin Anskuelse igjennem i Rigsdagen, skal jeg sluttelig udtale, at jeg for mit Vedkommende helst slog en Streg over hele Skudsmaalsbogen og ikke vilde finde den mindste Fare deri, men vilde, ligesom andre ærede Rigsdagsmænd have udtalt, finde, at det var fuldkommen i sin Orden, saa sandt som det var i Rigshedens Interesse. Vi skulle dog stræbe efter saavidt muligt i Et og Alt at være lige for Loven, lige i Forpligtelser og lige i Rettigheder.

Klein: Hvad angaaer det Spørgsmaal, om der vil fremkalbes de største Fristelser til

mulige Forsalfninger af Skudsmaal, enten ved Bibeholdelsen af Skudsmaalsbogen, væsentlig som man nu har den, eller ved en Ordning, hvorved det bliver sædvanligt at have løse Skudsmaal, kan jeg henholde mig til, hvad jeg tidligere har anført, og til hvad der yderligere er fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad). Det forekommer mig, at det, der overhovedet skal friste et Lynde til at foretage Forandringer ved Skudsmaalsbogen eller ved løse Skudsmaal, maa være Dnsset om gjennem gode Skudsmaal at skaffe sig Anbefaling hos dem, hos hvem det søger Tjeneste, og forsaavidt kan Fristelsen være lige stor under begge Forhold, men det er dog vist uimodsigeligt, at Fristelsen til at begaae noget Urigtigt bliver større, jo større Udsigt der er til, at den begaaede Forbrudelse kan blive uopdaget, og det er unægteligt, at Forsalfningen af det løse Skudsmaal meget lettere kan undgaae Opdagelse end Forsalfningen af Skudsmaalsbogen, fordi hiint kan, som ogsaa den ærede Forslagsstiller nylig udtalte, staffles tilside, naar man ikke længer har Brug for det. Den Tanke hos Lyndet: „Jeg risikerer ikke saa Meget ved at forfærdige et falskt løst Skudsmaal, thi naar jeg har forevist det, og det har gjort sin Nytte, kan jeg rive det istykker,“ kan altsaa netop ganske anderledes friste til at foretage Forsalfningen, end i andet Fald, naar der haves en Skudsmaalsbog. Hvis det forholdt sig, som den ærede Forslagsstiller siger, at man ikke fristes til at forfalste de løse Skudsmaal, idet man kan benytte de gode og lade være at benytte de mindre gode eller skaffe dem tilside, kunde der maastee være Noget deri; men Sagen er, at Forholdet i det virkelige Liv vil, naar man affafler faste Skudsmaalsbøger, naturligt udvikle sig saaledes, at Huusbonden vil søge og forlange Oplysninger om, hvor Lyndet tidligere har været, og viser der sig da et Gul i det Tidsrum, hvorom der er Spørgsmaal, for hvilket Lyndet ikke fremsører nogen Attest, siger den, hos hvem Lyndet søger Tjeneste: Hvor har De været i den Tid? Hvorfor har De ingen Attest for den Tid? Saa kommer Fristelsen til at skaffe en god Attest eller at ombytte den mulig daarlige